

1. dubna 2025 • ročník 2024 / 2025 • číslo 7

ZŠ Pětka, Vrchlického 22, Šumperk, petka[zavinac]5zssumperk.cz

PĚTKA

Školní časopis
pro žáky, rodiče a pedagogy

Ticho Bílé soboty

K Bílé sobotě existuje celá řada krásných textů, modliteb i básní, protože jde o velmi symbolický den křesťanského roku – den ticha, očekávání a naděje. Je to den mezi smrtí a zmrtvýchvstáním Krista, den, kdy se „nic neděje“, ale přitom se v hloubi duše světa všechno chystá na nový začátek.

Zde je jedna tradiční modlitba z velikonoční vigilie (sobotního večera), která se používá od starověku:

Toto je noc, kdy Kristus přemohl smrt

Toto je noc, kdy byla rozbita pouta smrti
a Kristus slavně vstal z hrobu.

Ó slavná noci, ty jediná jsi znala hodinu,
kdy Kristus vstane z mrtvých!

Toto je noc, kdy Bůh otevřel nebe lidem
a smířil nebe se zemí.

A jedna krátká báseň:

Bílá sobota

Ticho se plíží v chrámu i v srdci,
svíce jen chvěje se v slabém vánku.
Smrt neřekla poslední slovo –
jen čeká, až zazní zpěv svítání.

Země je tichá, jako by spala,
nebe se sklání nad prázdným křížem.
Naděje dýchá pod povrchem,
v hlubinách tmy se rodí světlo.

Obsah aktuálního čísla

Ticho Bílé soboty	2
Úvodník	3
Uklid'me Šumperk	4
Setkání s energií	5
2. B sází jarní květiny	6
Montessori škola v Brně	7
Model ekosystému lesa 4. B	8
Moravský zvoneček	9
Podpora nadaných žáků	10
Masopust 4. C	11
Míč na Pětce	12
Návštěva muzea 3. C	13
Biologická olympiáda	14
Čínské základní školství	15
Jaký bude svět za 30 let? J. Vysloužil, 6. A	17
Na hřebeni E. Joklová, 9. C	18
Tadeáš v čudu O. Klimeš, 9. A	19
Být v čudu D. Krobot, 9. A	20
Jaké je to v čudu? K. Přemyslovská, 6. A	21
S. Šoltésová, 5. A	22
Léto je v čudu K. Vepřková, 9. A	23

Redakce:

Š. Fialová, P. Loyan, G. Lešingr,
F. Steiner, D. Wierba, L. Dudek,
A. Bernardová, M. Wierbová,
A. Bahina, K. Mižigarová,
K. Blažková, M. Macháč,
L. Bližňák, ChatGPT

Úvodník – Duben plný žertů, vajíček a jarního probouzení

Duben je měsíc, který umí být nevyzpytatelný – jednou svítí slunce, podruhé padají kroupy, potřetí sněží obří sněhuláci, kteří se s radostnými výkřiky rozplácávají po zemi. A podobně proměnlivá je i jeho atmosféra. Hned 1. dubna slavíme APRÍL, den, kdy je dovoleno vymýšlet nejrůznější žertíky a nachytávky. Pokud se vám podaří někoho napálit, nezapomeňte zakřičet „Apríl!“ – ale pozor, po poledni už to neplatí (nebo ano?).

V dubnu také často slavíme Velikonoce, svátky plné barev, tradic a symboliky. Pomlázky, kraslice, beránci, koledy – každý region má svoje zvyky, ale všechny mají jedno společné: vítání jara a návrat života po zimě. Kromě vyšehaných zad a malovaných vajíček bychom ale neměli zapomenout na jejich hlubší význam – vítězství života nad smrtí, světla nad tmou, na radostné evangelium.

Věděli jste, že název měsíce dubna možná pochází od slova *aperire*, tedy „otevírat“? Je to symbolické – otevírá se příroda, stromy pučí, květiny rozkvétají, ptáci se vracejí. Všechno kolem nás se probouzí.

A ještě pár zajímavostí:

- 22. dubna slavíme Den Země, který nám připomíná, že bychom měli chránit přírodu a zamýšlet se nad tím, jak zacházíme s planetou, na které žijeme.
- V dubnu 1945, tedy přesně před 80 lety, už pomalu končila druhá světová válka. Evropa byla v ruinách, vyhladovělá, plná smrti a válečného běsnění, ale naděje na mír už byla na dohled.
- A pro milovníky nebe: duben je ideální pro pozorování padajících meteorů z roje Lyrid, které vrcholí kolem 22. dubna – stejného dne jako Den Země. Náhoda?

Tak ať je váš duben veselý, barevný a trochu i tajemný. A hlavně – nenechte se 1. dubna nachytat!

Uklidme Česko

Uklidme
Šumperk

31. 3. - 4. 4. 2025

Každá třída vyráží na úklid
v jiný den v závislosti
na rozvrhu a počasí.
RUKAVICE S SEBOU!

Kontakt: prikrylova.gabriela@5zssumperk.cz

partneři

KB
Nadace

SKODA

GARNIER

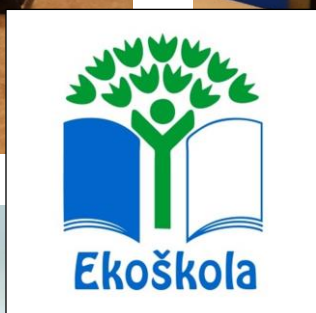
DB SCHENKER

EKO KOM

nevajgluj

Setkání s energií – ČEZ v naší škole

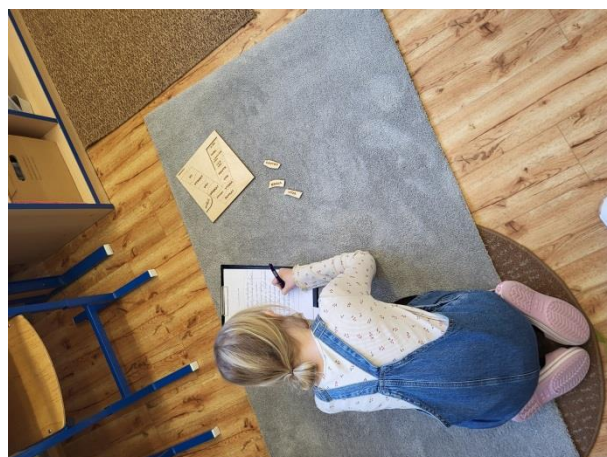

2. B sází jarní květiny

Pedagogové v Montessori škole v Brně

Naši učitelé se v rámci vzdělávání účastnili vyučovacího dne na základní brněnské Montessori škole.

Model ekosystému lesa ve 4. B

V rámci přírodovědného vzdělávání se žáci 4. B rozhodli vytvořit fascinující model ekosystému lesa. Tato aktivita, která spojila kreativitu s přírodovědným poznáním, se stala příležitostí pro děti, aby se naučily o různých prvcích ekosystému a o tom, jak spolu vzájemně interagují. Práce probíhala ve skupinách, žáci využili různé přírodní i recyklované materiály. Tento přístup nejen podporuje ekologické myšlení, ale také podněcuje kreativitu a týmovou spolupráci. Během výroby modelu se děti seznámily s důležitými komponenty lesního ekosystému, jako jsou stromy, keře, zvířata i mikroorganismy, vedly diskuze o potravních řetězcích a ochraně přírody. Děti si také osvojily základní znalosti o tom, jak lesy přispívají k udržení rovnováhy v přírodě a jak jsou důležité pro naše životní prostředí. Jsme zvědaví, jaké další zajímavé projekty nás v budoucnu čekají.

Moravský zvoneček

Soutěže ve zpěvu lidových hanáckých písní se zúčastnili žáci 1. stupně. Po úspěšném školním kole proběhlo okresní kolo na Vile Doris, kde se naši žáci úspěšně umístili na všech třech stupních vítězů:

Zlaté pásmo: Emma Chmelařová 4. C

Stříbrné pásmo:

Nela Ondráčková 4. C, Tereza Kubínová 2. B

Bronzové pásmo:

Tereza Sojková 3. B, Noemi Števeve 4. A,

Dominika Zbožínková 4. C, Šimon Vogl 4. C

Velká gratulace všem zúčastněným!

PODPORA NADANÝCH ŽÁKŮ

✧ Společná cesta etopeda, psychologa a speciálního pedagoga. ✧

Máte ve třídě nadaného žáka?

Cítíš se, že chceš rozvíjet svůj potenciál, ale nevíš jak?

Hledáš cestu jak skloubit talent a sociální dovednosti?

Jsme tým, který ti může přiblížit: ✧

- Psychologický pohled: Jak podpořit vnitřní motivaci a emoční vyrovnanost nadaných žáků?
- Etopedický přístup: Jak pracovat s výzvami v chování a začlenění do kolektivu?
- Speciálně pedagogická podpora: Jak vytvořit podmínky pro rozvoj talentu?

KDY: v konzultačních hodinách etopeda, speciálního pedagoga (přijď se domluvit)

KDE: podle předchozí domluvy

PRO KOHO: všichni žáci, kteří mají pocit, že je tato podpora zaujala

**SPOLEČNĚ POMOZME NADANÝM
DĚTEM NAPLNO VYUŽÍT JEJICH POTENCIÁL!**

Masopust – projektové vyučování 4. C

Eliška Jirová

Masopustní veselice –
je tam krásná medvědice.
masek je tam dost,
tančí celou noc.

Tomáš Reiner

Dnes je masopustní veselice,
tancuje i medvědice.
Je to velký karneval,
já už taky tancoval.

Natálie Holoušová

Masopustní den je teď,
hudebníci hrají hned.
Dnes je velký den!
Masky, písně, veselice,
medvěďů je tam nejvíce,
tak si s námi zazpívej.

Jakub Dušek

Masopustní rej –
do tance se dej.
masky rychle vyráběj,
na průvod hned vyražej.

MÍČ NA PĚTCE – Vítězství zůstalo doma!

Ve čtvrtek 20. března 2025 se v tělocvičně naší školy odehrál turnaj 4. a 5. tříd v přehazované Míč na Pětce 2025, kterého se zúčastnilo celkem sedm týmů. Turnaj proběhl ve skvělé atmosféře a v duchu fair play, což bylo vidět na každém zápase. Naši hráči a hráčky z Pětky se od začátku prezentovali skvělou týmovou hrou, bojovností a precizními přihrávkami. Po několika napínavých zápasech jsme se nakonec probjovali až do finále, kde jsme se utkali se ZŠ 8. května. Po vyrovnaném souboji jsme si nakonec připsali vítězství a zlatý pohár zůstal doma!

Děkujeme všem týmům za skvělou hru, rozhodčím za férové vedení zápasů, divákům za hlasitou podporu a vedení školy za důvěru a péči o školní sport. Už teď se těšíme na další ročník.

za školní sportovní tým Mgr. Michaela Pospíšilová

Návštěva muzea 3. C

Slyšel jsem poprvé orchestrion. Chtěl bych ho mít doma. Pak jsme dělali náramky. Koukali jsme na horniny. Byli jsme i tam, kam se obyčejně nedostanete. Dívali jsme se, jak se ze lnu vyrábí látka. A měli tam ryby živé i neživé.

Radek Horníček

V muzeu byla vycpaná zvířata a ryba v akváriu. Byla tam výstava třicetileté války. Vyrobili jsme si ručně náramek. Viděli jsme tkalcovský stav a vyzkoušeli jsme si, jak se na něm pracuje.

Eva Pavlúsová

Když jsme přišli do muzea, tak nám paní pustila hrací skříň. Potom nás dovedla do 1. patra. Tam byla vycpaná zvířata, horniny a nerosty a potom pazourky, džbány a pravěké nástroje. V další místnosti to vypadalo jako na zámku, byl tam dokonce i obří skleněný lustr.

Hned vedle v místnosti to vypadalo jako v chaloupce. Byl tam len a tkalcovský stav i vřeteno.

Kousek dál byly různé sochy. Paní nám říkala, že když se sem ty sochy dovážely, tak se jim třeba ulomila ruka a muselo se domyslet, jak bude vypadat.

Pak nás paní zavedla do místnosti, kde jsme si vyrobili náramky a zkoušeli jsme si udělat látku na tkalcovském stavu. Bylo to hrozně zábavné a jednoduché. A v akváriu byla veliká ryba.

Linda Genčurová

Pletli jsme záložky nebo náramky. Viděli jsme krásné vycpané ptáčky. Mezi ně patří káně, orel. Pak jsme viděli roztomilé lasice a také výra velkého. Viděli jsme orchestrion. Měli tam tkalcovský stav na hraní, a proto jsme si to mohli vyzkoušet. Viděli jsme sochy, některé neměly prsty nebo ruce. Když jsme viděli dveře, seděl za nimi pán. Tedy jsme si to mysleli. Byla to jen socha Josefa Macháčka.

Klára Pavlúsová

Byli jsme v muzeu. Strašně se mi líbilo, že jsme byli na programu Jak vzniká látka. A nejlepší bylo,

že jsme šli i do místnosti s obleky pánů a dam. A dokonce jsme i tu látku vyráběli. Představte si, že na začátku nám paní ukázala i orchestrion z Česka i z Německa. Vyrobili jsme si záložky a náramky, přívěšky. Byly tam věci z různých školních předmětů např. PRV – horniny a minerály, VL – džbány.

Sofie Kaněv

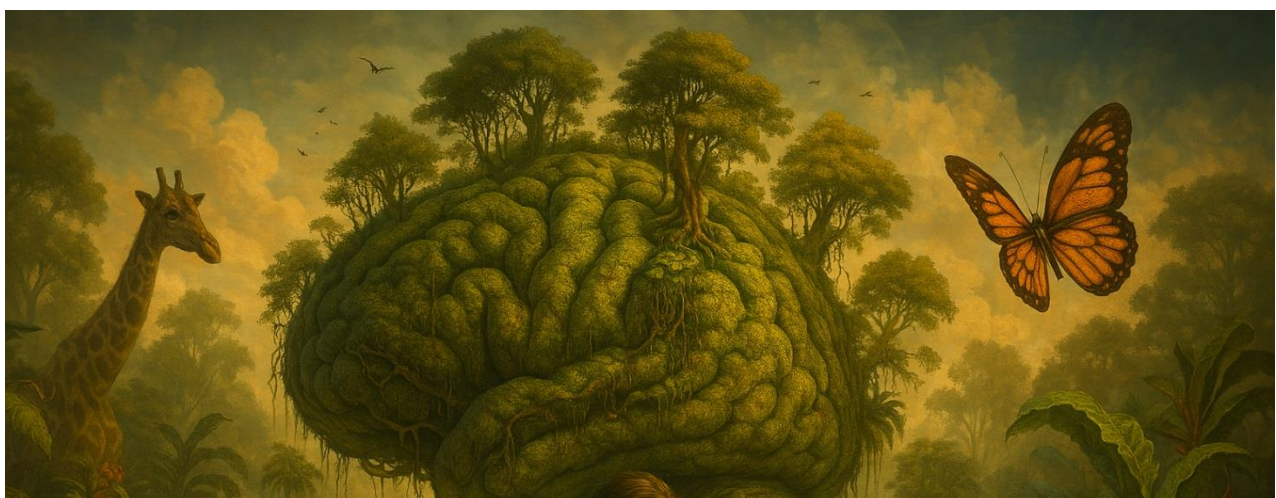

Biologická olympiáda 2024/2025

V lednu a únoru proběhla velmi náročná soutěž s názvem Biologická olympiáda, na kterou se museli žáci připravovat již od podzimu. Žáci museli projít teoretickým testem, poznávačkou, a ti, kteří postoupili, i laboratorní prací. Letošní ročník nesl název „Obrana, aneb jak nebýt sežrán“. V kategorii D se umístily tyto žákyně:

1. místo: Miriam Maláčová (6. B)
2. místo: Kristýna Pokorná (7. B)
3. místo: Kateřina Nováčková (7. A)

Gratulujeme! Miriam Maláčová a Kristýna Pokorná postupují dál a budou nás reprezentovat v okresním kole, které proběhne 10. 4. 2025.

Jak vypadá čínské základní školství?

Přísný režim i vysoké nároky

Čínský vzdělávací systém je známý svou přísností, dlouhou školní docházkou a obrovským důrazem na akademické úspěchy. Jak tedy vypadá denní život žáků na čínských základních školách a jak se tento systém mění?

Struktura vzdělávacího systému

V Číně je povinná školní docházka devět let, z toho šest let tvoří základní škola (xiǎoxué) a tři roky nižší střední škola (chūzhōng). Po dokončení této etapy mohou studenti pokračovat na tříleté vyšší střední škole nebo na odborné škole.

Každodenní školní život

Většina čínských škol začíná vyučování brzy ráno, obvykle kolem 7:30, a končí pozdě odpoledne, někdy až v 17:00. Po večeri se studenti věnují samostudiu a psaní domácích úkolů, což může trvat další několik hodin.

Předměty a důraz na memorování

Mezi hlavní předměty patří čínština, matematika, angličtina, přírodní vědy a humanitní předměty jako dějepis a zeměpis. Učení nazpaměť je zde klíčové, protože zkoušky a testy hrají obrovskou roli v hodnocení studentů.

Konkurence a tlak

Vzdělávací systém v Číně je extrémně konkurenční. Již od raného věku se děti připravují na důležité zkoušky, které určí jejich budoucí vzdělávací a profesní cestu. Největší tlak přichází v posledním ročníku střední školy, kdy studenti absolvují slavnou zkoušku gāokǎo, která rozhoduje o jejich přijetí na univerzitu.

Reforma vzdělávání

V posledních letech čínská vláda zaváděla reformy zaměřené na snížení stresu studentů. Byly omezeny domácí úkoly a soukromé doučování v hlavních předmětech bylo zakázáno. Tyto změny se snaží předělat vzdělávací systém tak, aby byl

pro studenty udržitelnější.

Srovnání s jinými systémy

Oproti západním vzdělávacím systémům má čínský model výhody i nevýhody. Na jednu stranu vytváří disciplinované a pracovité studenty s výbornou znalostí faktů, na druhou stranu podle západních odborníků potlačuje kreativitu a individuální myšlení.

Mezinárodní srovnání

Existují mezinárodní srovnávací testy, které hodnotí výkonnost studentů v různých zemích, včetně Číny a evropských států. Jedním z nejznámějších je Program pro mezinárodní hodnocení studentů (PISA), organizovaný Organizací pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD). PISA testuje patnáctileté studenty v oblastech čtenářské, matematické a přírodovědné gramotnosti.

V testech PISA se Čína často umísťuje na předních příčkách. Nicméně je důležité poznamenat, že tyto výsledky často pocházejí pouze z vybraných provincií, jako jsou Peking, Šanghaj, Jianguo a Zhejiang, což nemusí reprezentovat celou zemi.

Například v roce 2022 dosáhli 15letí studenti

v Hongkongu (Čína) v matematice průměrného skóre 540 bodů, což je výrazně nad průměrem zemí OECD, který činí 472 bodů. Některé evropské země zatím drží s Čínou krok. Například v roce 2022 dosáhly některé evropské země následujících průměrných bodových výsledků:

Finsko: 540 bodů

Polsko: 511 bodů

Česká republika: 487 bodů

Závěr o čínském školství

Čínské školství je fascinující svou tvrdou prací, konkurencí a strukturou. I když se snaží o reformy, zůstává silně založené na testování a memorování. Ohromný vzestup a úspěchy Číny ve všech oblastech však zřejmě nebudou vyvíjet tlak na zásadní změny školského systému. Spíše naopak.

Příspěvky do literární soutěže

Jaký bude svět za dalších 30 let?

Jan Vysloužil, 6. A

Za třicet let budou elektrická auta po celém světě, chytré mobily a roboti. Všude budou zrekonstruované domy. Šumperk se určitě změní za těch třicet let doslova k nepoznání.

Já budu mít čtyřicet dva let a chci pracovat v šumperské nemocnici s dětmi. Chtěl bych žít v Šumperku v Horní Temenici, kde budu bydlet v domě se svými dětmi. Podle mě tady budou také asi třikrát povodně,

Klimatické podmínky budou příznivé pro nové druhy ovoce, které zde nyní pěstovat nemůžeme.

Zdravotnictví se zase posunu o krok dál a možná už budou operovat roboti. Někteří lidé budou pracovat online z pohodlí domova. Myslím si, že se postaví na Marsu budovy pro příští generace, jelikož naše planeta nebude v dobrém stavu. Protože se stále válčí a tím škodíme nejen planetě, ale i nám samotným.

Technologie se posune dál, než si to dokážeme představit. Roboti budou pomáhat jak doma, tak i ve zdravotnictví. Třídění odpadu se snad bát nebudeme a spíše se lidé zapojí do jeho třídění

a zaměří se více na ekologii.

Posuneme se také v ekonomice, v kultuře a ve vzdělávání. Celkově se bojím, jak tento svět uvidím za třicet let. Předpokládám v online vzdělávání lidí i lidí pracujících na home office. Vzroste i počet lidí bez práce a jen těžko si najdou práci bez dobrého vzdělání a dostatečné úrovně. Kdo ví. Třeba lidé ani nevyjdou ze svých domovů. Všude budou roboti, vše bude ovládáno umělou inteligencí (AI).

Nevím, co budou dělat děti ve věku třinácti až patnácti let. I když se podíváte na desetileté děti nyní – všichni jsou na telefonech a nic jiného je nezajímá. Dnešní děti ve věku třinácti let jsou závislé na telefonech a virtuální realitě. Bojím se budoucnosti a toho, co nastane ve světě budoucích generací.

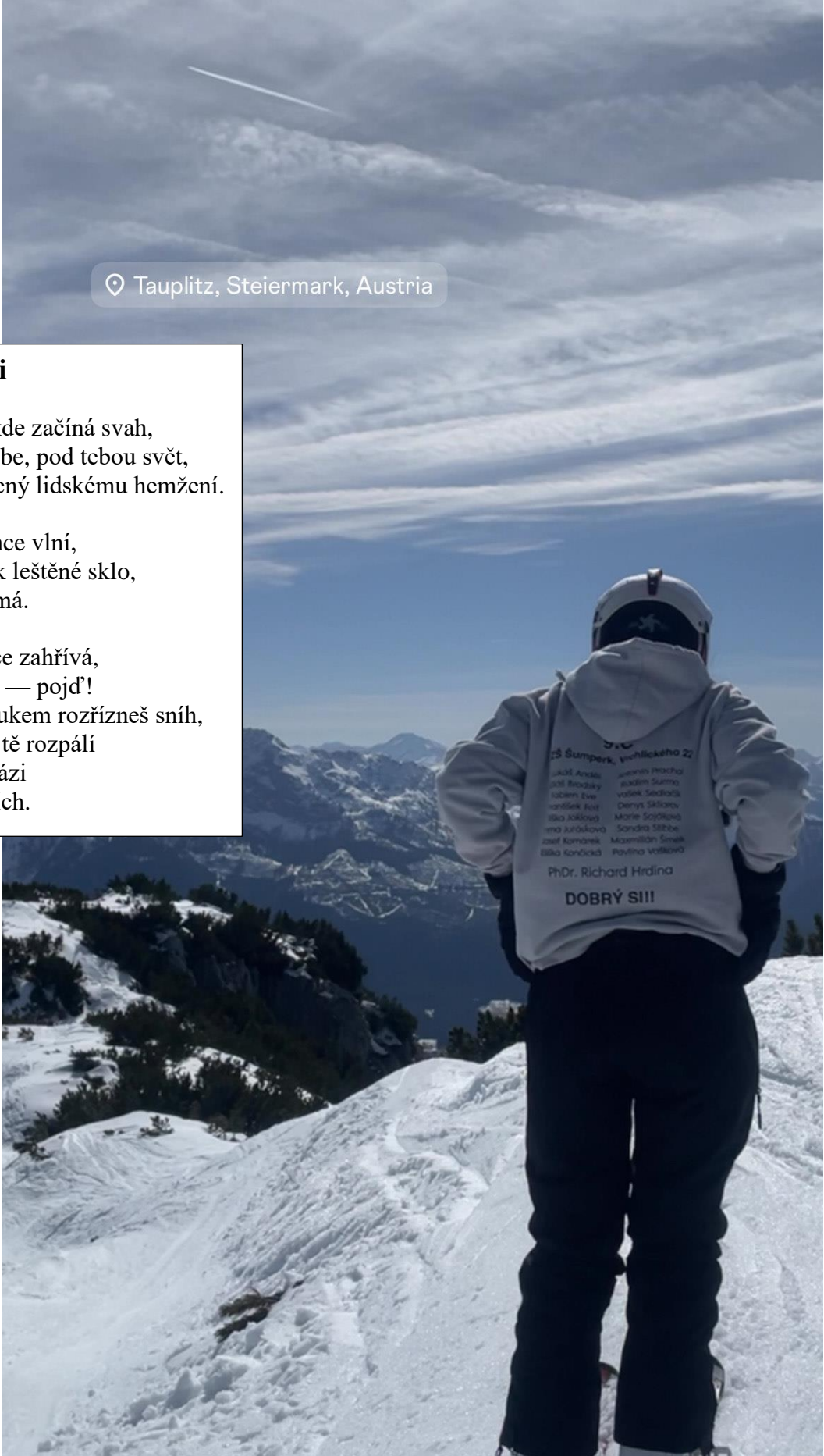
Samozřejmě je to čistě můj názor. Každý na to má názor jiný.

Další věc je životní prostředí. Životní prostředí je velký problém, jelikož spousta lidí nedodrhuje třídění odpadů. Odhazují odpadky do lesa, znečišťují životní prostředí.

Moje přání je, aby se svět změnil k lepšímu a lidé si uvědomili, jak svým chováním způsobují velké škody planetě a ubírají krásu světa pro sebe a své potomky.

Jaký bude svět? Na to vám odpovím za třicet let.

📍 Tauplitz, Steiermark, Austria

Na hřebeni

Stojíš sám, kde začíná svah,
nad tebou nebe, pod tebou svět,
jsi tak vzdálený lidskému hemžení.

Mraky se lehce vlní,
vzduch je jak leštěné sklo,
ticho tě objímá.

Záda ti slunce zahřívá,
a hory volají — pojd'!
Jedním obloukem rozřízneš sníh,
pak rychlost tě rozpálí
a udrží v extázi
z letu na lyžích.

Tadeáš v čudu

Ondřej Klimeš, 9. A

„Vstávej! No tak,“ začala maminka Tadeášem třást.

„Jojo, už vstávám,“ rozespale odpovídal Tadeáš.

„Musím ti říct něco důležitého. Víš, s tatínkem jsme se rozhodli, že se budeme stěhovat. Do Prahy.“

„Cože?! A proč?“ zmateně chtěl vědět Tadeáš, který se už plně probudil.

„Tatínek dostal novou práci, a ta nás zavede do Prahy. Je to velká příležitost, a já tam také budu mít více pracovních možností. Ale vím, že to pro tebe bude těžké, opustit kamarády a školu.“ Maminka se odmlčela, čekající na to, jak to Tadeáš přijme.

Tadeáš se zamračil: „Ale já tady mám všechno. Kamarády, školu, náš dům! A navíc... Praha je tak daleko! Co když to tam bude hrozné?“

Maminka se na něj podívala se soucitem: „Rozumím ti, Tadišku, ale změny jsou někdy nezbytné. Určitě se ti tam bude líbit, uvidíš.“

O NĚKOLIK DNŮ POZDĚJI. PRAHA.

Tadeáš se díval z okna auta, jak míjeli rušné ulice, vysoké budovy a lidi spěchající sem a tam. Praha byla úplně jiný svět. Všude plno aut, tramvají a cizích tváří. Připadalo mu, jako by se ocitl na jiné planetě. Cítil se tak ztracený, že nevěděl, kam se

podívat dřív. V novém bytě se cítil stísněně. Mnohem více se mu líbil velký prostorný dům, který opustili.

Najednou na něj maminka z kuchyně zavolala: „Půjdeš prosím tě koupit vajíčka, Tadeáši?“

Tadeáš ochotně odpověděl: „Jistě!“

Vyskočil a co nejrychleji vyšel ven na rušnou ulici, rád, že nemusí být v tom malém bytě. Jakmile se ocitl venku, začal si uvědomovat, že nemá nejmenší tušení, kam vlastně jít. Kolem něj proudily davy lidí, auta plynule přejížděla ulicí a cinkání tramvají znělo jako nepřetržitý šum. Odhodlaně vykročil směrem, kterým si myslel, že je obchod, ale čím dál šel, tím méně si byl jistý. Ulice vypadaly všechny stejně, obchody se zdály být všude, ale žádný nevypadal jako ten, kde by prodávali potraviny. Po půl hodině toulání se Tadeáš zastavil na rohu jedné křižovatky. Vše se kolem něj točilo. Nebyl si jistý, jestli se pohybuje v kruhu, nebo jestli šel tak daleko, že se už nikdy nevrátí. Telefon nechal doma, protože myslel, že se vrátí za chvíli. Začínal panikařit.

„Co když se nikdy nevrátím domů? Co když jsem nadobro ztracený?“

Zastavil se u malého parku a sedl si na lavičku. Byl v Praze jen jeden den a už se cítil jako cizinec na opuštěném místě.

„Jsem úplně v čudu,“ řekl si potichu a díval se, jak kolem něj procházejí lidé, kteří nikam nespěchali a vůbec o něj nejevili zájem. Jako by byl každý ztracený ve svém vlastním čudu.

Být v čudu

Dominik Krobot, 9. A

Když se ztratím v neznámu,
kde mě nikdo nenajde,
když se ztratím v tichu,
kde ani vítr nezpívá,
pak budu
v absolutním čudu,
kde si svou duši hladit budu.

Až budu
v absolutním čudu,
kde čas neexistuje,
pocítím,
že srdce mé se uzdravuje,
a vše se ve mně uklidňuje.

Až budu
v absolutním čudu,
kde hvězdy září,
a měsíc svítí jasně,
tam najdu svou odvahu,
a všechno, co je krásné.

Až budu
v absolutním čudu,
kde mohutné řeky tečou,
a hory se do výše tyčí,
tam najdu svou cestu,
tam najdu svůj domov,
a v srdci klid.

Jaké je to asi v čudu?

Klára Přemyslovská, 6. A

Jaké je to asi v čudu? To by mě opravdu zajímalo. Pořád nad tím přemýšlím. Jak vypadá svět, kam věci mizí? Anebo žádný takový svět není? Tyhle otázky mi nedají spát. Zkousím si to představit. Svět plný beznaděje a smutku. Hromady ztracených věcí a lidí, kteří se marně snaží najít cestu ven. Je mi jich líto. Už nikdy neuvidí své rodiny ani nikoho jiného. Jen tam tak beznadějně chodí mezi horami věcí, které už nikdy nikdo nenajde. Chce se mi z toho skoro brečet.

Sklesle sedím na posteli. Před očima vidím jen prázdnotu. Slyším pláč malého dítěte, které hledá svou mámu, a už ji nikdy neuvidí. Otevřu oči a rozhlédnu se po pokoji. Přemýšlím, jak bych jim mohla pomoci. A jestli to vůbec jde. Začíná se stmívat. Pokousím se spát, ale nejde mi to. Pořád na to musím myslet. Na ty věci, lidi, na svět Ztracených. Nakonec se mi přece jen povede usnout. Zdálo se mi, že jsem viděla, jak všechno, co mám ráda, mizí. Vidím, jak mizí moje křeslo, počítač, knihy, můj pes Charlie... A nakonec, když je můj pokoj už úplně prázdný, tak se podívám

z okna a vidím, jak mi máma a táta zmizí před očima. Táta zmizel, ale sekačka, se kterou zrovna sekal trávník, ne. Možná proto, že ji nemám ráda. Dělá totiž hrozný rámus.

Probudím se ráno a k mému zděšení se děje přesně to, co v mém snu. To ne! Právě zmizel můj oblíbený klobouk. Teď, hned vedle mě, začíná mizet můj blok. Rychle ho vezmu do ruky a obejmů ho. Jenomže on i tak zmizel. Jako v mém snu táta. Uslyším štěkot. Do pokoje vběhne Charlie a mizí mu ocas i uši. S pláčem k němu doběhnu a také ho obejmů. Nic jiného mě nenapadlo. Slzy mi tečou jedna za druhou. Charlie pořád štěká. Až najednou přestane. Zmizel!

Zhrouceně sedím na zemi a bezradně pozoruji, jak všechno mizí. Najednou se stane něco, co jsem opravdu nečekala. Začne mi mizet ruka! Začnu křičet, ale nic se nestane. Nevím, co si mám o tom myslet. A tak jen sedím a čekám, až to skončí. Poslední, co jsem viděla, byl záblesk světla.

Bylo to zvláštní. Okolo mě se toho tolik dělo a já nemohla otevřít oči. Slyšela jsem tolik zvuků, ale nemohla jsem ze sebe vydat ani hlásku. Čas od času se mě něco dotklo a nemohla jsem se pohnout. Najednou zase záblesk a mohla jsem otevřít oči. Když jsem je otevřela, zjistila jsem,

že jsem ve světě Ztracených. Shledala jsem, že jsem v čudu.

Nemohla jsem tomu uvěřit. Opravdu jsem tady! Ale je to jiné, než jak jsem si to představovala. Úplně jiné! Vůbec to tu není šedivé nebo temné. Naopak. Je to tu barevné. Vše je zbarvené do růžové, žluté a oranžové barvy. Stromy, keře, jezera... – všechno. Vlastně je to tu i celkem hezké. Tak se tu procházím a dívám se, jak sem přibývají noví lidé a nové věci. Tamhle se zrovna objevila jedna holka, která křičela. Pak ale otevřela oči a... – pořád křičela. Asi nemá ráda růžovou. Té je tu nejvíce.

V dálce uvidím něco, co vypadá jako vesnice. No, spíše jako město. Rozběhnu se tím směrem, co nejrychleji umím. Bydlí tu lidé! Vůbec to

nevypadá, že se mají špatně. Hned, co minu první dům, přijde za mnou paní, kterou jsem před dvěma lety viděla v televizi jako pohřešovanou osobu. Provedla mě celým městem a já zjistila, že to opravdu nevypadá, že by se zde lidé měli špatně.

Paní se jmenuje Lenka a je tu už dva roky. Každý den sem přibudou miliony věcí a stovky lidí. Sem se dostanou všechny ztracené věci a lidé z celého světa. Tak počkat! To i já jsem ztracená? Nedává to smysl. Ale to asi nic tady. Než Lenka odešla, ještě mi řekla, že je marné hledat cestu ven. Že cesta ven si musí najít mě. Dělal jsem, že to chápu, ale nechápala jsem nic. Vím jen to, že mám čekat. Možná budu jako Lenka čekat dva roky, ale... – nevzdávám se. Cesta ven si mě jednou najde.

Jaké je to asi v čudu

Sára Šoltésová, 5. A

Budu vám vyprávět o tom, jak jsem se ocitla v čudu! Ten den byl úplně normální. Ráno jsem vstala, vyčistila si zuby, oblékla se, nasnídala a šla do školy. Ale v tu chvíli jsem si uvědomila, že píšu test z češtiny.

„Ale ne!“ vykřikla jsem, „vůbec to neumím.“

„Co budu dělat?“ zeptala jsem se kamarádky. Ta mi řekla, že neví. Řekla jsem si, že se to za 10 minut naučím. Ale potřebovala jsem na záchod. Když jsem přišla do třídy, měla jsem 5 minut. Ale co jsem slyšela, zvonek! Zapomněla jsem, že nám jdou špatně hodiny!

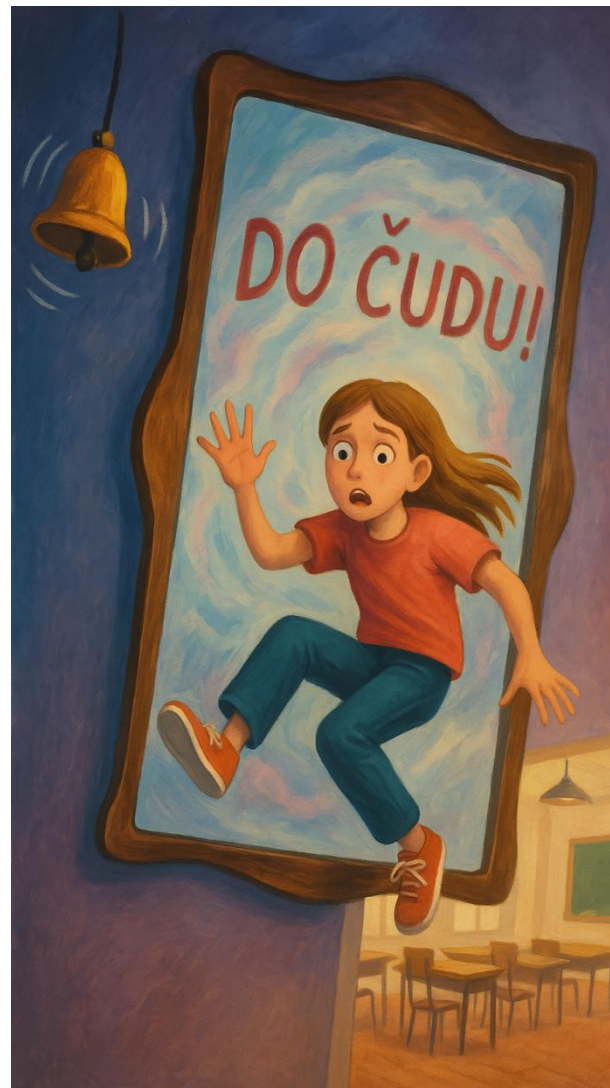
Test jsem napsala, ale mám z toho špatný pocit.

Druhý den jsem test dostala. A vidím...jednička!

„Cože?“ říkám si. Většina lidí by byla ráda, ale já na to musím přijít!

Ten večer jsem sledovala paní učitelku k ní domů. A co to vidím? Jde do zrcadla?! Píše na něj: do čudu! Rázem zmizela pryč! Jdu za ní, vejdu tam a rázem mě probudí zvonek! Jsem ve škole!

Hmmmm...škola je v čudu. Cože, to se asi nedozvím. A jsem v čudu! No počkat, čud je v každém z nás, no to mě mohlo napadnout dřív! Ale nevdá. Už vím, jaké je to být v čudu!

Léto je v čudu

Kateřina Vepřková, 9. A

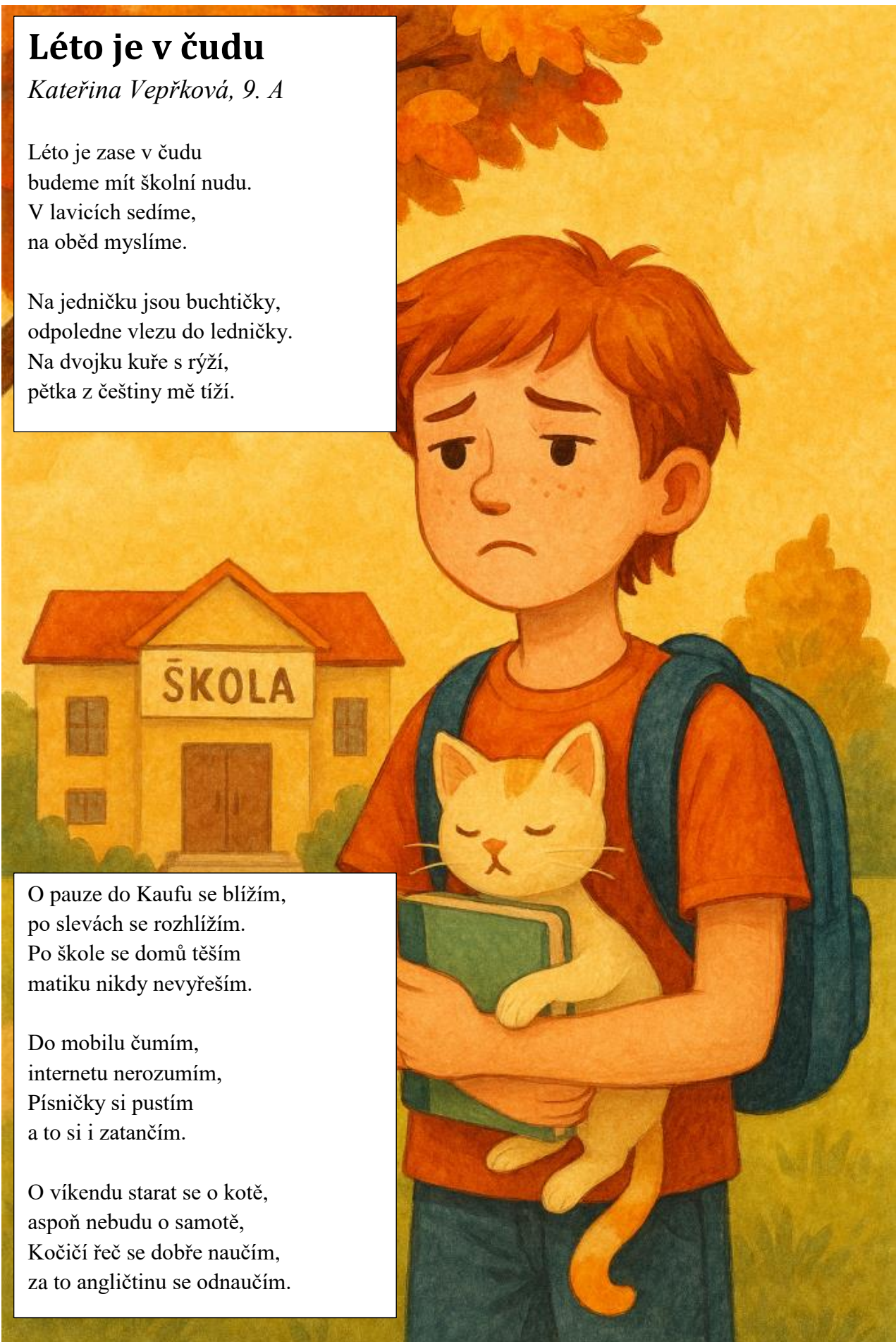
Léto je zase v čudu
budeme mít školní nudu.
V lavicích sedíme,
na oběd myslíme.

Na jedničku jsou buchtičky,
odpoledne vlezu do ledničky.
Na dvojku kuře s rýží,
pětka z češtiny mě tíží.

O pauze do Kaufu se blížím,
po slevách se rozhlížím.
Po škole se domů těším
matiku nikdy nevyřeším.

Do mobilu čumím,
internetu nerozumím,
Písničky si pustím
a to si i zatančím.

O víkendu starat se o kotě,
aspoň nebudu o samotě,
Kočičí řeč se dobře naučím,
za to angličtinu se odnaučím.

Cesta do školy bez auta?

To je jeden z našich cílů, kterého bychom chtěli dosáhnout. A také vysvětlit ostatním vliv automobilové dopravy na ovzduší. Využili jsme **osvědčené akce**, **nedostatečné informovanosti** a **možnosti** jako startovní pozice a hurá přes překážky k cíli - do školy. Mrkněte na obrázek a sledujte barevné cesty. Už víte, co pro vás chystáme?

1. **Mezinárodní den bez aut** – 7. B slíbila, že to v září 2025 zopakuje
2. **Kampaň obyčejného hrdinství** – výzva: týden se dopravovat do školy bez auta 5. – 11. 5. 2025
3. **Den životního prostředí** – akce pro veřejnost 4. 6. 2025

Držte si palce!

14. 4. přijede do školy velká kontrola. Prozkoumá školu ze všech stran, promluví si s panem ředitelem, s žáky, se členy ekotýmu. Prověří naše znalosti a snad ocení naši snahu. Zkrátka čeká nás AUDIT. Pokud vše klapne, získá škola mezinárodní titul Ekoškola.

Ekotým

